

Morgenrood

Adres

Wenduine [gemeente in arrondissement Oostende - BE]: Park Leopold II Bestaansperiode

1938-heden Logistieke organisatie

Socialistische Vooruitziende Vrouwen-Gent Korte situering

In 1938 huurde de Socialistische Vooruitziende Vrouwen van Gent de zeevilla in Wenduine die werd omgedoopt tot Morgenrood. SVV-Gent huurde daarnaast het Plaza Hotel in De Panne.

De Gentse SVV kocht het home van de Antwerpse federatie. Er konden een 150-tal kinderen logeren. De kinderen kwamen naast Gent en omstreken ook uit Eeklo en Zelzate. Ze bleven er veertien dagen. Literatuur

D. PERTZ, Het sociaal toerisme. In: Te kust en te kuur. Badplaatsen en kuuroorden in België 16de-20ste eeuw, Brussel: ASLK, 1987, p. 165.

Å

<top

Getuigenissen
meer foto's

Ik stuur je enkele foto's over de kolonie Wenduine. Ik weet niet of je er iets mee kunt aanvangen. Ik vond het vreselijk om ernaartoe te moeten, maar we hadden geen keuze. Mijn schoonbroer en oudste zus waren de hoofdmonitors. Mijn andere zus vond dit heerlijk om ernaartoe te gaan.

Nicole De Brie

Vanaf mijn zeven jaar ging ik op kolonie "in het Gents: "op kollonieje goan" naar huize Morgenrood in Wenduine. was zeer goed gelegen: aan de bosjes van De Lekkerbek, de kusttram die er passeerde ... Het trapje om naar het schietplein te gaan. Een enorme duinpan met een pad eromheen en met op de hoogste duin vlakbij het rode "toreken". Waarom was dat het schietplein? Omdat er een hoge wip (mast waarop mikvogels e.d. worden geplaatst) stond voor het boogschieten.

Wanneer de zon scheen, schitterde de bijna sneeuw witte gevel met in fiere rode letters MORGENROOD erop. Als de "groepen" buitenkwamen om hun dagactiviteiten te ontplooiën ... Al die jongens en meisjes met hun rode das aan, onvergetelijk.

Eens per periode "zo werd een veertiendaagse genoemd" was er de zogenaamde olympiade. Alle groepen, van de kleinsten tot de "grotten", namen eraan deel. Hoog- en verspringen, rond het schietplein lopen, sprinten, speerwerpen ... Als je won kreeg je een lintje. Dat spelde je op je hemd of t-shirt (links, uiteraard). Ik weet het zeer goed, want ik ben er "olympisch kampioen" geworden. Dat wil zeggen, ik was de beste in het hoog- en verspringen, lange afstandslopen en sprinten. Het is de enige keer geweest dat ik kampioen geworden ben, maar ik ben er nog altijd fier op.

Het was een "Årlijke tijd. De monitoren en monitrices waren lief, geestig en bezorgd om ons welzijn. De medewerkers van huize Morgenrood evenzeer. Het eten was er absoluut niet slecht. Een anekdote: in de refter was er geen spreekverbod, maar veel praten mocht je toch ook niet. Beeld je in dat zo "n een paar honderd kinderen aan het praten slaan ... Dus als je bijvoorbeeld nog een portie aardappelen wenste, stak je een hand naar omhoog, voor boterhammen een duim " Dan kwam er een medewerkster " geen mannen, nu ik er over nadenk, geen mannen " met het gevraagde. En "n ding weet ik ook nog: het was de eerste keer " ik was ocharme een uk van zeven jaar " dat ik naar Wenduine op "kollonieje" . Er stonden ettelijke autobussen op de Vrijdagmarkt in Gent. Moeder en vader kwamen mee natuurlijk. Moeder schreien, ik schreien. Vader die zich sterk hield, enfin, je kent dat. Iedereen op de bus, sommigen met een mooi zondagspakje aan, zwaaien naar de ouders, pruillipjes, en op naar Wenduine. Ik zat aan het venster op de autobus. Tussen Brugge en Wenduine gebeurde het: ik was beschaamd omdat ik aan het wenen was en ik draaide me om en keek richting Brugge en dacht met de krop in de keel: "En ginder ligt mijn huis ... " Een dag later, toen alles in de plooi was gevallen, en ik in een groep zat " mijn monitrice was "n van Gilbert Temmermans jongere zussen, Ria geloof ik, ik weet

het nog heel goed " was alles van de dag voordien al vergeten. En de vakantie kon beginnen "

Vijf jaar ben ik naar Wenduine gegaan. Vijf prachtige periodes in huize Morgenrood. Telkens ik er passeer, krijg ik een krop(je) in de keel. Nu heet het Villa Maritiem. Tja, je moet mee met de tijd, maar ik vind Morgenrood beter: het droeg een boodschap in zich, werken aan een betere toekomst. Ook al omdat ik nu vijftig jaar ouder ben natuurlijk.

[...]

Zoals je wel kunt lezen hierboven: ik was een overtuigd vakantiekolonist. Het vormde je. Het maakte je solidair met een groep. Je leerde onnoemelijk veel bij over andere mensen, over andere streken. Ja, ik ben een overtuigd vakantiekolonist. Nog steeds. [...]

Dirk Kinaupenne

Audio

Interview met Roland Vergeylen, monitor in het socialistische home Morgenrood in Wenduine in de jaren 1960. Interview door studenten UGent in het kader van partim mondelinge geschiedenis.

Je kan ook rechtstreeks het audiofragment downloaden (mp3 - 1.57 MB).

Interview met Philip Vriendt, uitbater van het socialistische vakantiehoeve Morgenrood (1982-1992). Interview door studenten UGent in het kader van partim mondelinge geschiedenis.

Je kan ook rechtstreeks het audiofragment downloaden (mp3 - 1.61 MB).

Â

Video

<top Plaats uw herinnering